

CURIERUL ROMÂNESC

(RUMÄNSKA KURIREN)

Anul 22, nr. 262-264

PUBLICAȚIE TRIMESTRIALĂ

Iulie - Septembrie 2002

Ansvarig utgivare

SILVIA CONSTANTINESCU

Editor responsabil

Adress: Altvägen 99, 142 42 SKOGÅS, SWEDEN

Tel & Fax: + 46.8.7715736, 7717417

GAVRIL IOSIF CHIUZBAIAN

Președintele Uniunii Juriștilor din România:

"TREBUIE SĂ NE PREOCUPE CA ÎN ANSAMBLU SOCIETATEA ROMÂNEASCĂ SĂ FUNCȚIONEZE NORMAL, PENTRU CĂ ATUNCI FIECARE SEGMENT AL EI VA FUNCȚIONA NORMAL!"

Domnul Gavril Iosif Chiuzaian.
Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

În luna iulie a acestui an am făcut o călătorie în România cu care ocazie l-am întâlnit pe domnul Gavril Iosif Chiuzaian, președintele Uniunii Juriștilor din România. Am avut prilejul, într-o ambianță deosebit de plăcută, să vorbim despre activitatea domniei sale, despre Uniunea Juriștilor, dar și despre alte aspecte ale societății românești. Vă redau mai jos această discuție.

S.C.: Întâi vreau să vă mulțumesc pentru amabilitatea de a-mi oferi posibilitatea să ne întâlnim și să discutăm despre activitatea dvs., dar și a Uniunii Juriștilor din România. Vă rog însă să urmați tradiția CURIERULUI ROMÂNESC și să vă prezentați. Cine sunteți domnule Gavril Iosif Chiuzaian?

G-I.C.: Este onorantă invitația dumneavoastră, dar eu o consider de fapt o întâlnire între colegi, pentru că încercăm să facem și un schimb de experiență și aici vorbesc de ipostaza mea de redactor șef, fondator al revistei "Palatul de justiție", o revistă cu o vechime destul de mare, căci ea a apărut de fapt pentru prima dată în 1916 cu sinepe, desigur în raport și de situația economică a țării și de anumite momente zbuciumate din istoria noastră. Ulterior, în perioada de după război, decenii în șir și-a încetat apariția. În 1974, eu am fost inițiatorul reînvierii acestei publicații, care a avut un parțial succes, în sensul că a apărut un număr în condiții grafice de excepție, dar și cu un conținut curajos, motiv pentru care putere de atunci, era 1974, a interzis apariția în continuare a revistei. Deci, un singur număr a apărut, de care și acum foarte mulți își amintesc cu plăcere, nu numai din lumea dreptului. ☞9

SMARANDA LIVESCU - CAZAN

Președinta Centrului Cultural "Athenaeum" din Atlanta, Georgia:

"NU, NU MI-A FOST RUȘINE NICIODATĂ CĂ SUNT ROMÂNCĂ!"

Doamna Smaranda Livescu-Cazan.
Foto: © Smaranda Livescu-Cazan.

Continui să prezint români care au plecat în exil în timpul regimului comunist și care, acolo unde s-au stabilit, s-au afirmat prin muncă și inteligență, fără să le fie rușine că sunt români. De această dată: Smaranda Livescu-Cazan.

S.C.: Conform tradiției CURIERULUI ROMÂNESC, vă rog să vă prezentați cititorilor mei. Cine sunteți doamnă Smaranda Livescu-Cazan?

S.L.C.: Deși născută și crescută în București, am intrat la universitatea "Al. I. Cuza" de la Iași, unde am absolvit, cu media 9, Facultatea de Limbă și Literatură Engleză-Limbă și Literatură Română. O universitate de excepție, cu profesori de excepție, printre care amintesc pe doamna profesoară Dobrovici, Tamara Luca, Veres, Dorobat, Kaufman și, nu în ultimul rând, Don Eulert, decan la Universitatea din San Diego, catedra de Psihologia Educației. Am fost încurajată să părăsesc Bucureștiul și să vin la Iași de un deosebit, criticul Zaharia Sangeorzan, care mi-a și făcut debutul în poezie în revista "Cronica", în 1969. Iașul mi-a fost al doilea oraș de inimă. Acolo am studiat, și apoi am revenit să predau la Catedra de Limbă Moderne de la Institutul Politehnic. Mi-am șlefuit ideile și sentimentele lângă români cu mare dăruire pentru meserie, ca prof. Mihailescu, Alice Simion, Iulia Popa. În 1979, an în care mi s-a născut și fetița, datorită ideilor mele foarte occidentale și refuzului de a intra în partid, am fost anunțată că "la cererea mea" eram transferată la Biblioteca Institutului Politehnic pe funcția de bibliotecar - studii superioare. În 1980 primul meu soț moare într-un accident. În 1982 l-am cunoscut pe actualul meu soț, Lucian, și l-am urmat la Piatra Neamț, unde am început să predau iarăși, de data asta la Liceu. În ultimul an trăit în România (mă refer la începutul anului 1987), soțul meu, inginer constructor dar și gazetar student, ☞14

IOAN MURARU

Avocatul Poporului:

"SEDIUL ÎN CARE-ȘI DESFĂȘOARĂ AVOCATUL POPORULUI ACTIVITATEA AR TREBUI SĂ FIE CA O BISERICĂ, DESCHIS PERMANENT!"

Domnul Ioan Muraru.
Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

Pe noul Avocat al Poporului, domnul profesor universitar dr. Ioan Muraru, l-am întâlnit în luna iulie la București și am discutat despre evoluția acestei instituții în ultimii ani în România.

Silvia Constantinescu: În 1998 am avut ideea organizării la Stockholm a unui seminar-work-shop despre instituția Ombudsmanului - Avocatul Poporului și am invitat aici, pentru aceasta, 11 români, printre care Avocatul Poporului de atunci, reprezentanți ai unor organizații care activau pentru dezvoltarea democrației în România, ziariști, etc. pentru ca aceștia, la fața locului, în țara care a "inventat" instituția Ombudsmanului, să vadă cum funcționează aceasta. La mai bine de 4 ani vă întâlnesc pe dvs., noul Avocat al Poporului, și doresc să vă întreb cum s-a dezvoltat de atunci această instituție în România. Înainte de a-mi vorbi despre aceasta, vă rog să aveți amabilitatea să vă prezentați cititorilor mei. Cine sunteți domnule Muraru?

Ioan Muraru: Așa cum îmi spun de obicei toți, sunt profesorul Ioan Muraru. Cariera mea și viața mea a fost legată de Universitatea din București, unde am predat și predau "Dreptul constituțional și instituții politice". Am o vechime destul de mare în învățământ, de peste 40 de ani de activitate universitară. După revoluție, deși eu puteam să fiu considerat, ca profesor de "Drept constituțional", unul al vechiului regim, pentru că "Dreptul constituțional" este prin excelență o disciplină cu mari implicații politice, din moment ce, la "Drept constituțional", ☞24